

Arrest

nr. 72 785 van 5 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat I. LAPLAESE en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. U werkte als verantwoordelijke voor de veiligheid in de tabaksfabriek in Masis. In 2007 werd u in het kader van de parlementsverkiezingen door uw rechtstreekse chef onder druk gezet om verkiezingswerk te verrichten voor S.(...) S.(...). S.(...) is een leider van de fabriek die zich tijdens deze verkiezingen kandidaat had gesteld en gesteund werd door de regeringspartij Hanrapetakan. U diende mensen te overtuigen om voor hem te stemmen. T.(...) S.(...), een maffioso, won echter deze verkiezing in Masis. Hierna ontstond er ruzie tussen de aanhangers van S.(...) en S.(...). Er werd gevochten, geschoten, en wagens werden vernield.

U leed geen persoonlijke schade. Omdat S.(...) niet was verkozen heeft hij uit wraak veel mensen in de fabriek ontslagen. Tijdens de presidentsverkiezingen van februari 2008 werd u door de partij

Hanrapetakan aangesteld als lid van de kiescommissie 16/05 in Masis. U diende fraude te plegen voor S.(...) S.(...), de kandidaat van Hanrapetakan. De dag van de verkiezingen ging u naar het kiesbureau maar na enkele uren stelde u dat u zich niet goed voelde en u mocht naar huis gaan. In mei 2010 werd u lid van de oppositiepartij Heritage. Half juni 2010 moest u zich op uw werk aanbieden bij S.(...) en bij V.(...), de eigenaar van de fabriek. Omdat u lid was geworden van Heritage werd u ontslagen en door een lijfwacht zwaar geslagen. U had verwondingen aan uw gezicht en rug. Uit schaamte heeft u geen medische hulp gezocht. In augustus 2010 ging u met uw gezin naar de kerk. S.(...) en V.(...), en hun handlangers waren er ook aanwezig. U werd beledigd en er ontstond een gevecht. U werd door 4 à 5 personen geslagen en toen uw jongste kind dichterbij kwam kreeg het een duw en brak zijn neus. Nadat de aanvallers waren vertrokken kwam de politie af. U werd meegenomen naar het politiebureau en er onder druk gezet om een bekentenis te ondertekenen dat u de schuldige was van het gevecht. U werd ook daar mishandeld. Nadat u het document had ondertekend werd u vrijgelaten. De volgende dag trok u met uw gezin naar een dokter. De gebroken neus van uw jongste kind werd er verzorgd en u werd er onderzocht. Drie dagen later diende u zich terug aan bij een dokter omdat u blijvende medische problemen had. De lokale voorzitter van Heritage gaf u het advies een advocaat te contacteren, hetgeen u deed. Deze advocaat probeerde medische documenten te bemachtigen die uw problemen zouden aantonen. Eind augustus 2008 diende u een schriftelijke klacht in bij de hoofdprocureur in Erevan. U vernam via een kennis dat S.(...) en V.(...) op de hoogte waren gebracht van uw klacht. U vernam dat de politie bij u thuis langskwam en vroeg waar u was. Eind september 2010 dook u met uw gezin onder bij uw schoonmoeder. Een maand later ontvluchtte u per vliegtuig uw land van herkomst. Samen met uw vrouw V.(...) A.(...) (O.V. 6.717.636) en kinderen kwam u naar België waar u op 5 november 2010 uw asielaanvraag indiende. Via uw schoonmoeder heeft u ondertussen vernomen dat de politie van Masis nog regelmatig komt vragen naar u. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw rijbewijs, militair boekje, geboorteaktes, huwelijksakte, een attest dat u lid was van een kiescommissie, uw lidkaart van Heritage, 2 brieven van uw advocaat, een attest van uw advocaat, een voorschrift voor medicijnen, en een attest van het hospitaal betreffende uw zoon.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (tweemaal mishandeld door handlangers van uw werkgever, opgepakt door de politie, mishandeld en onder druk gezet om een valse bekentenis te ondertekenen) door uw lidmaatschap van de oppositiepartij Heritage niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Uw rijbewijs, militair boekje, geboorteaktes, en huwelijksakte, bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Het attest dat u lid was van een kiescommissie toont niet aan dat u die dag onder druk werd gezet om fraude te plegen voor S.(...). Uw lidkaart van Heritage attesteert dat u lid bent van deze partij maar bevat geen informatie over uw beweerdde problemen. Het medisch voorschrift bevat een opsomming van medicijnen, zonder meer. Het hospitaalattest betreffende uw zoon toont aan dat hij een behandeling kreeg in het medisch centrum van Masis maar levert geen uitleg over de omstandigheden waarom hij er werd behandeld. Het attest van uw advocaat toont aan dat zij een licentie heeft en de brief dd. 26/08/2010 van uw advocaat betreft het contract dat u met haar aanging en de melding dat zij uw belangen zal behartigen (zie CGVS p. 11), maar leveren geen informatie over uw beweerdde problemen. In de brief van uw advocaat gericht aan het ziekenhuis dd. 26/08/2010 wordt verzocht dat er bepaalde documenten aan u worden uitgereikt (medische attesten betreffende u en uw zoon) en dat er enkele vragen worden beantwoord (over de aard van de medische verzorging, over de oorzaak van de verwondingen, over de aanwezigheid van

politie). De vermelding in deze brief van uw problemen en deze van uw zoon zijn gebaseerd op uw verklaringen aan deze advocaat, die ervoor betaald wordt uw belangen te behartigen, waardoor er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend.

Met betrekking tot essentiële elementen van uw asielrelaas kan u - terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht - geen bewijsstukken voorleggen, met name uw bewering dat u werd ontslagen op uw werk en de klacht die u indiende bij de hoofdprocureur. Dergelijk gebrek aan bewijzen tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas bijkomend aan.

Eveneens kan van een asielzoeker verwacht worden dat hij alle mogelijke stappen onderneemt om bijkomende bewijzen te bekomen. Gevraagd naar een stand van zaken verklaart u (CGVS p. 2) dat u vanuit België contact heeft gehad met familie in Armenië maar dat u niet heeft geïnformeerd naar uw problemen. Zo heeft u geen weet betreffende de stand van zaken van de (valse) inbeschuldigingstelling tegen u, noch of er een rechtszaak is geweest, noch of u bij verstek bent veroordeeld. Ook heeft u toen u ondergedoken leefde in Armenië en sinds u in België bent, geen contact opgenomen met uw advocaat in Armenië die uw belangen behartigde. Uw motivering (CGVS p. 12) dat uw schoonmoeder zei dat de advocaat misschien niet meer bezig was met uw zaak, is ontoereikend. Het betreft hier immers een loutere veronderstelling die u niet kan onderbouwen. Ook uw motivering dat u uit angst dat de Armeense autoriteiten zouden te weten komen waar u verblijft via bv. een telefoontap, geen contact nam met bepaalde personen in Armenië is ontoereikend. Het betreft hier immers opnieuw een loutere veronderstelling, die u trouwens zelf ondergraaft gelet op het feit dat u stelt (CGVS p. 2) dat uw vrouw weldegelijk vanuit België telefonisch contact heeft met haar moeder in Armenië. Het manifest gebrek aan interesse die u vertoont in de nasleep van de door u ingeroepen feiten, relativeert niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees, maar brengt eveneens de geloofwaardigheid ervan verder in het gedrang. Tekenend hiervoor is bijvoorbeeld dat u op de vraag of u nationaal wordt gezocht in Armenië verklaart (CGVS p. 3) "waarschijnlijk niet" maar dat u dit niet zeker weet. Gelet op het feit dat u met uw eigen paspoort uw land via een officiële grensovergang heeft verlaten, mag er verwacht worden dat u met meer zekerheid op deze vraag kan antwoorden.

Ook moet worden opgemerkt dat er, en dit ondanks de door u voorgelegde lidkaart, ernstig kan worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u sinds mei 2010 lid bent van de oppositiepartij Heritage. U vertoont immers een gebrek aan essentiële kennis met betrekking tot de partij waarvan u lid was en de algemene politieke situatie in Armenië. Ook stroken uw verklaringen niet met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt.

Zo antwoordt u (CGVS p. 7) op de vraag of Heritage parlementsleden heeft "waarschijnlijk wel" en had u geen idee hoeveel parlementsleden Heritage telt noch kon u deze parlementsleden - behalve toen u gevraagd werd of de voorzitter H.(...) zetelde in het parlement - bij naam noemen. U wist verder niet of Heritage een samenwerkingsverband heeft of een coalitie / blok vormt met andere oppositiepartijen. U wist ook niet wie A.(...) M.(...) is, terwijl uit bovenvermelde informatie blijkt dat toen u lid werd van Heritage hij de voorzitter van de partij was. Verder valt uw verklaring (CGVS p. 6) dat in de periode dat u lid was van Heritage (vanaf mei 2010) en nog in Armenië verbleef (tot oktober 2010), er geen meeting / congres / bijzondere bijeenkomst van de partij plaatsvond, niet te rijmen met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt dat er in juli 2010 een belangrijk congres van Heritage plaatsgreep waartijdens een nieuwe partijraad werd opgericht, H.(...) werd verkozen tot voorzitter, en er geprobeerd werd interne twisten op te lossen. U kon evenmin enige betekenis geven aan de term Armenian National Congress (ANC of HAK) terwijl uit bovenvermelde informatie blijkt dat deze groepering een belangrijke rol speelt bij de Armeense oppositie. Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat uw lidkaart van Heritage niet volledig is ingevuld (afgiftedatum? geldigheidsduur?), hetgeen niet bevorderlijk is voor de authenticiteit van dit document. Bijgevolg dient te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen ernstig kan worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van uw politiek engagement, met name uw lidmaatschap van de oppositiepartij Heritage, en bijgevolg aan de problemen die u naar aanleiding hiervan zou ondervonden hebben.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen inzake jullie vluchtroute van Armenië naar Europa. U verklaart (CGVS p. 3-5) dat u samen met uw vrouw en kinderen, als leden van een dansgroep, het vliegtuig namen van Erevan naar Riga, en daar overstapten in een ander vliegtuig dat jullie naar Frankrijk bracht. Tijdens de douanecontroles in Erevan en Riga had u uw paspoort niet in handen. De passeur of de leider van de dansgroep was tijdens jullie reis in het bezit van jullie paspoorten. U weet niet hoe ze regelden dat jullie de controles konden passeren. U weet niet of er in uw paspoort een stempel was aangebracht zodat u internationaal kon reizen. U weet evenmin of uw paspoort een Schengenvisum bevatte, noch kon u enige informatie (door welk land uitgereikt? doel van de reis? geldigheidsduur?) geven over een eventuele visum. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat de incheckprocedure op de luchthaven

van Erevan gepaard gaat met veelvuldige controles die op individuele basis gebeuren. Zo worden er tweemaal vingerafdrukken genomen en worden aan de hand van het scannen van het paspoort de persoonsgegevens van passanten aan de Armeense grensovergangen gecontroleerd via een computersysteem waarin onder meer lijsten van personen die gezocht worden door politie of veiligheidsdiensten zijn opgenomen. Ook de controles bij binnenkomst in de Schengen-ruimte zijn strikt en gebeuren eveneens op individuele basis waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen. Het is bijgevolg uitgesloten dat u bij deze controles uw documenten niet persoonlijk zou hebben moeten voorleggen. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kan geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van het paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort die werd gebruikt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u jullie Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheids-, het evenredigheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het politiek engagement van verzoeker voor de partij Heritage wordt op voldoende manier bewezen door verzoekers lidkaart, hetgeen in feite niet in twijfel wordt getrokken door verweerder. Verzoekers situatie kadert niet in een algemene problematiek maar is een louter individuele wraakactie.

Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zich te wenden tot de nationale diensten om de schuldigen verantwoording te laten afleggen voor hun daden. Hij nam hiervoor een advocaat onder de arm en legde bewijzen voor van de stappen die zijn advocaat ondernam. Waar verweerder de medische attesten van verzoeker en zijn zoon niet voldoende vindt om verzoekers asielrelaas te ondersteunen, stelt verzoeker dat verweerder niet kan verwachten dat een asielzoeker een attest vraagt aan zijn belagers om in orde te zijn met de te leveren bewijzen. Verzoeker heeft alle binnenlandse middelen uitgeput doch zonder resultaat. Het kan verzoeker onmogelijk verweten worden dat hij na zijn vertrek uit Armenië niet meer verder heeft geïnformeerd naar zijn vervolging gezien zijn belagers dan zouden weten waar hij naartoe gevluht is en hij hiervoor zou afgestraft worden. Verzoeker kan niet steeds alle informatie geven over zijn vluchtroute aangezien hij volledig vertrouwd op een derde die alles heeft geregeld om verzoeker en zijn familie naar België te brengen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 52 en 48/3 juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967.

Verzoeker houdt een theoretische uiteenzetting aangaande de invulling van de term 'vluchteling' en 'een gegronde vrees voor vervolging'. Verweerder weigerde ten onrechte verzoeker als vluchteling te erkennen en ontzegde hem ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in

casu is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit ocpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Artikel 52 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker brengt geen concreet gegeven aan waaruit enige bevoegdheidsoverschrijding van de commissaris-generaal kan worden afgeleid.

De bestreden beslissing werd overigens genomen op grond van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.2.3.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat (i) er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden, waardoor de door verzoeker aangehaalde moeilijkheden niet aannemelijk zijn; (ii) verzoeker geen overtuigende, concrete bewijsstukken voorlegt; (iii) verzoeker een manifest gebrek aan interesse vertoont met betrekking tot de door hem aangehaalde problemen; (iv) de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden lidmaatschap van de oppositiepartij Heritage ondermijnd wordt door verzoekers gebrek aan kennis aangaande de partij en aangaande de algemene politieke situatie in Armenië; (v) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen betreffende zijn vluchtroute van Armenië naar Europa.

2.2.3.2. Verzoeker laat de argumentatie van de bestreden beslissing die stelt dat er op dit moment in Armenië geen vervolging omwille van politieke redenen is, ongemoeid waardoor deze door de Raad overgenomen wordt.

Verzoekers opmerking dat verweerder de echtheid van zijn lidkaart voor de oppositiepartij Heritage en zijn lidmaatschap van deze partij niet in twijfel trekt, is onjuist nu de bestreden beslissing stelt dat er afbreuk wordt gedaan aan de authenticiteit van verzoekers lidkaart doordat deze niet volledig is ingevuld. De geloofwaardigheid van zijn lidmaatschap van de partij wordt bovendien verder ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van een aantal essentiële feiten betreffende de partij en betreffende de algemene politieke situatie in Armenië. De opmerking dat verzoeker voornamelijk actief was binnen de lokale politiek, is niet afdoende om deze onwetendheden, die de kern van verzoekers asielrelaas raken, te verschonen. Van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht omwille van politieke redenen, kan immers verwacht worden dat hij kan antwoorden op elementaire kennisvragen omtrent de partij waar hij lid van was en omtrent de algemene politieke situatie in zijn land van herkomst.

Tevens kan van een asielzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij de gepaste inspanningen doet en minstens geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. De nalatige handelingen van verzoeker wijzen wel degelijk op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging. De loutere veronderstelling dat zijn belagers te weten zouden komen waarheen hij is gevlucht indien hij contact zou opnemen, volstaat niet om deze nalatigheid te verschonen. Bovendien wordt deze bewering verder onderuit gehaald door de vaststelling dat verzoekers echtgenote wel contact heeft met haar moeder in Armenië.

Waar verzoeker stelt dat hij omwille van zijn weigering om mee te werken aan verkiezingsfraude ontslagen werd, dient opgemerkt te worden dat hij tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) verklaarde dat hij omwille van zijn lidmaatschap van de oppositiepartij ontslagen werd. Deze tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Verzoeker slaagt er niet in de overige argumentatie van de bestreden beslissing te weerleggen. Hij beperkt zich immers tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen, tot het ontkennen en vergoelijken van de motieven van de bestreden beslissing, tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen en tot het uiten van blote beweringen. Hij laat echter na concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen, die allen steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze werden uitgewerkt in de bestreden beslissing, kunnen weerleggen. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 26 september 2008, nr. 186.528). De opmerking van verzoeker dat de vluchtelingenrechtelijke vrees onderzocht moet worden zelfs wanneer twijfels bestaan over de geloofwaardigheid van het asielrelaas, kan aldus niet worden bijgetreden.

2.2.3.3. Verzoeker steunt zijn vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus volledig op zijn asielrelaas en brengt geen concrete elementen aan ter staving. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de overige elementen in het dossier, toont hij niet aan dat er in zijn hoofdte zwaarwegende gronden voorhanden zouden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld aanhaalt, dient opgemerkt te worden dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er zich heden in Armenië een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger manifesteert als gevolg van willekeurig geweld zodat geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet in aanmerking kan genomen worden. Verzoekers verwijzing naar vervolging van personen die anders denken dan de traditionele regeringspartijen, wordt evenmin gestaafd en toont niet aan dat er in Armenië sprake zou zijn van een gewapend conflict dat kan leiden tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd. Verzoeker toont niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

De verwijzing naar het evenredigheidsbeginsel is in deze niet dienstig. Het komt de commissaris-generaal immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde al dan niet zijn vluchtelingenstatus te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de eventuele schade die de beslissing zou kunnen meebrengen voor de vreemdeling valt niet onder voormelde bevoegdheid.

De middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER